

Ringkøbing Fjord aabnede Udløb ved Hvide Sande m. m.

Eksemplarer ville senere blive omdelte.

Folketingsmand Ingvard Jensen har meddelt mig, at han ønsker at udtræde af Udvalget angaaende Forslag til Lov om Omdannelse af en Fløj af Søkvæsthuset til et Hospital for Søværnet. Hvis Tinget giver sit Samtykke dertil, vil jeg lade denne Sag behandle allerede i dette Møde. Hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Samtykket er givet.

Uden Forhandling og Afstemning gav Tinget sit Samtykke til Folketingsmand Ingvard Jensens Udtræden af Udvalget angaaende Forslag til Lov om Omdannelse af en Fløj af Søkvæsthuset til et Hospital for Søværnet.

Til at indtræde i Ingvard Jensens Sted i det nævnte Udvalg valgtes: *Kr. Jensen.*

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Stempeling af udenlandske Veksler.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 4809).

Formanden: Saaledes som Lovforslaget er forelagt, er der nogen Forbindelse mellem dette Lovforslag og de to følgende paa Dagsordenen opførte. Jeg ønsker dog, at dette Lovforslag behandles for sig, skønt jeg ikke vil hindre, at man under Forhandlingerne lejlighedsvis omtaler de to andre Lovforslag. Da de to næste Lovforslag ere indbyrdes beslægtede, vil jeg derimod, naar vi komme til Behandlingen af dem, ikke hindre, at de omtales under eet.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Jerichow: Dette Lovforslag gaar ud paa at foretage en Ændring i den i Fjor vedtagne Stempellov, navnlig i dens § 3. Ifølge den gamle Stempellov af 1861 vare Veksler Genstand for Stempelpligt, hvad enten de bleve trukne til Betaling her i Landet eller gjorde betalbare her eller kun vare accepterede her. En saadan Ordning ønskede ogsaa den Kommission, som var nedsat til at gøre Forslag om en ny Stempellov, og i Overensstemmelse dermed var

der i det af den højtærede Finansminister i forrige Samling forelagte Lovforslag bestemt, at Veksler skulde være stempelpligtige, naar de vare trukne til Betaling her i Landet eller gjorde betalbare her. Under Behandlingen af Lovforslaget i Landstinget blev der indført en Forandring heri, en Forandring, der ganske vist blev foreslaaet af den højtærede Finansminister. Den var begrundet i forskellige Vanskeligheder, som mentes at være til Stede med Hensyn til Stempelpligt for Veksler, der kun vare betalbare her i Landet, men ikke tillige vare accepterede her. Postvæsenet havde nemlig gennem den internationale Indkassering af Veksler stødt paa den Vanskelighed, at det ikke kunde faa denne Stempelafgift opkrævet hos den Person i Udlandet, der skulde have Pengene for Vekselen. Postvæsenet havde derfor anmodet om, at det maatte blive ordnet saaledes, at ikke accepterede Veksler, der fremkom til Betaling her, maatte undrages Stempelpligt, og dette Hensyn tillagde man den Gang saa megen Vægt, at man mente, det var rigtigst at imødekomme det. Imidlertid har det vist sig, at den Forudsætning, at der kun var ringe finansiell Interesse knyttet dertil, ikke slog til. Disse Veksler forekomme i betydeligt Antal, og det er derhos en Urimelighed, at Veksler, som fremkomme i Indlandet, skulle stemples, medens tilsvarende Veksler, der komme fra Udlandet, ikke skulle stemples. Det foreslaas derfor nu, at Bestemmelsen i § 3 i Stempeloven af 13. Maj 1911, som lyder saaledes: „Følgende Dokumenter ere under de nedenangivne Betingelser undergivne Stempelpligt efter nærværende Lov uden Hensyn til deres Oprettelsessted: . . . 5) Veksler, der accepteres her i Landet“, ændres saaledes, at Veksler blive stempelpligtige, ogsaa naar de ere trukne til Betaling her eller gjorde betalbare her i Landet.

Jeg skal henlede Opmærksomheden paa, at dette Spørgsmaal allerede tidligere har været gjort til Genstand for Omtale her i Salen, ligesom det var Genstand for Samraad i Finansudvalget mellem første og anden Behandling af Finanslovsforslaget. Den ærede Ordfører for Flertallet, det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. Th. Nielsen) nævnedes det under sin Omtale ved Finanslovsforslagets anden Behandling den 26. Januar i Aar og gjorde da den Opfattelse gældende, at i Virkeligheden var der her en Lakune i vor Stempelovgivning, som burde rettes ved Lejlighed. Han nævnedes tillige, at den højt-